

Отримано: 17 травня 2024 р.

Прорецензовано: 10 червня 2024 р.

Прийнято до друку: 15 червня 2024 р.

e-mail: onyshko_sv@ukr.net

ORCID-ідентифікатор: <http://orcid.org/0009-0001-0273-9867>

DOI: 10.25264/2311-5149-2024-33(61)-36-40

Бірюк Д. О. Сучасні підходи до забезпечення стійкості фінансової системи в умовах мінливості фінансово-цифрового простору. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Економіка»* : науковий журнал. Острог : Вид-во НаУОА, червень 2024. № 33(61). С. 36–40.

УДК: 336.71

JEL- класифікація: G 18

Бірюк Дмитро Олександрович,
докторант кафедри публічних фінансів,
Державний податковий університет

СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОСТІ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В УМОВАХ МІНЛИВОСТІ ФІНАНСОВО-ЦИФРОВОГО ПРОСТОРУ

У статті забезпечення стійкості фінансової системи віднесено до її найважливіших властивостей, які забезпечують не лише існування цієї системи, але й виконання притаманних їй функцій. Наголошено, що в основі змін стійкості фінансової системи лежить мінливість фінансово-цифрового простору, в якому ця система функціонує, що зумовлена поєднанням процесів глобалізації та цифровізації. Зазначено можливості окремих суб'єктів економіки впливати на власну фінансову стійкість та фінансової системи загалом шляхом запровадження режиму збалансованості в частині раціоналізації співвідношення між перевагами й ризиками цифровізації, окремими елементами її внутрішньої структури з врахуванням трендів глобальної фінансиналізації.

Ключові слова: фінансова система, фінансовий потенціал, стійкість, фінансово-цифровий простір, мінливість, переваги, ризики, внутрішня структура.

Dmytro Biryuk,
doctoral student at the Public Finance,
Department of the State Tax University

MODERN APPROACHES TO ENSURING FINANCIAL SYSTEM STABILITY IN A CHANGING FINANCIAL AND DIGITAL LANDSCAPE

This article examines the pressing need to ensure the resilience of the financial system amid macroeconomic instability caused by prolonged Russian military aggression, the transition to a recovery trajectory, and subsequent development trends.

While long-term development on a self-sustaining financial basis is a goal, the immediate priority is identifying sources of stability in the context of modern dynamics. The article clarifies the importance of theoretical and methodological frameworks, as well as specific functional aspects, that shape the financial system's development.

Resilience is highlighted as a crucial property of the financial system, ensuring its survival and the fulfillment of its inherent functions. The roles of financialization and digitalization in enhancing system resilience are also examined. It is emphasized that changes in financial system resilience stem from the evolving financial and digital landscape, influenced by globalization and digitalization processes.

The article notes the ability of individual economic entities to impact their own financial resilience and the broader financial system by implementing balanced strategies that rationalize the benefits and risks of digitalization, while considering global financialization trends. In ensuring system resilience, emphasis is placed on the capabilities of individual entities and financial subsystems to adapt to digitalization's impact, balancing technical, technological, and informational components, each with unique characteristics and effectiveness.

It is concluded that the flexible response of economic entities to modern transformation trends, facilitated by the adaptation of specific mechanisms and management actions, is vital for achieving and maintaining financial system resilience amid the changing financial and digital landscape.

Keywords: financial system, financial potential, resilience, financial and digital space, variability, advantages, risks, internal structure.

Постановка проблеми. Вибір адекватної моделі фінансової системи, від якої суттєво залежить рівень соціально-економічного розвитку країни та гарантії її незалежності, належать до складних завдань фінансової політики. Ці складнощі закладені вже в неоднозначності категорії «фінанси», формуючи відповідно складність структурно-функціональних характеристик фінансової системи. До цього слід додати динамізм фінансової системи, її зв'язок із фінансовою політикою, окремими секторами економіки, залежність від рівня розвитку країни, стану зовнішнього середовища.

Тривалість військової агресії, починаючи з 2014 р., в Україні призвела жорсткого руйнування макрофінансової стабільності та ускладнення фактично всіх процесів функціонування й розвитку. Це вимагає

системних перетворень суспільних відносин, особливе місце серед яких посідають фінансові відносини. Пошук шляхів нарощування сукупного фінансового потенціалу як системо формуючого чинника реалізації національних інтересів країни, може і повинен стати ключовим засобом виходу на траєкторію відновлення й подальшого поступу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Теоретично і практично формування сукупного фінансового потенціалу припускає і відбувається в умовах певного співвідношення між внутрішніми ресурсами, які генерує українська економіка, та зовнішнім фінансуванням. Це допомагає врахувати динаміку фінансових відносин і на цій основі досягти оптимальності й стабільності в задоволенні інтересів суспільства особливо в кризових умовах.

Разом з тим, ще задовго до критичних подій нового століття науковці наголошували на домінуванні «розвитку на власній основі». Обґрунтованість такої позиції її прихильники пов'язували переважно з процесами глобалізації [1]. Проте, умови пандемії, військова агресія росії засвідчили особливу значимість розвитку на власній основі. Такий наголос простежується і в підготовленій Стратегії поствоєнного відновлення України [2].

Очевидно, що забезпечення макрофінансової стабільності на власній основі належить до довгострокових орієнтирів, а сьогодні воно вирішується в умовах глобальних військових і політичних викликів та загроз мінливого зовнішнього середовища. Однак це жодним чином не зменшує уваги до виявлення джерел власного фінансового потенціалу, з'ясування особливостей його формування в умовах сучасної динаміки.

Один із способів реалізувати завдання розвитку на власній фінансовій основі повинен більше спиратися на фінансову систему, визначену нами як впорядкована сукупність окремих підсистем й функціонально-структурних зв'язків між ними [3], що характеризується «... збалансованістю, стійкістю до внутрішніх і зовнішніх загроз негативних впливів, здатністю цієї сфери забезпечувати ефективне функціонування національної системи та економічне зростання» [4].

Загалом проблематика фінансових відносин, формування та функціонування фінансової системи, яка інтегрує їх в окремих підсистемах, знайшла і продовжує знаходити відображення у великій кількості наукових розробок зарубіжних і вітчизняних науковців. Серед зарубіжних науковців це С. Брю, Е. Дональд, Дж. Дорнбуш, К. Кемпбелл, Р. Макконнелл, Р. Масгрейв, П. Самуельсон, Р. Солоу, Я. Тінберген, С. Фішер. В ряду провідних вітчизняних вчених В. Андрущенко, Д. Ванькович, А. Даниленко, В. Дем'янишин, В. Зимовець, О. Кириленко, І. Луніна, С. Мочерний, С. Онишко, В. Опарін, В. Суторміна, В. Федосов, С. Юрій.

Разом з тим, з'ясування причинно-наслідкових зв'язків в процесі забезпечення стійкості фінансової системи та на цій основі формування фінансового базису на рівні окремих суб'єктів економіки і держави в цілому, містить низку неоднозначних теоретико-практичних узагальнень, перешкоджаючи реалізації поставлених завдань, адаптованих до сучасних змін, що актуалізує потребу подальших досліджень.

Мета і завдання дослідження: визначити концептуальні основи забезпечення стійкості фінансової системи в умовах істотних змін, які відбуваються в сучасній соціально-економічній реальності.

Виклад основного матеріалу. Згідно звіту Світового банку, в умовах повномасштабної війни Україна зіштовхується зі зростаючою нестабільністю та міграційними потоками, складнішими вимогами до надання послуг та більшими вимогами до прозорості та залученості ресурсів в умовах їх обмеженості [5]. Лише в 2022 р. скорочення ВВП становило 29,1 % його обсягу. Зважаючи, що фінансова система інтегрує різні фінансові відносини у її окремих підсистемах, це актуалізує необхідність пояснення багатьох явищ навколо процесів її ефективного функціонування та подальшого розвитку. Серед них особливої уваги заслуговують, по-перше, теоретико-методологічна конструкція фінансової системи, яка фактично аргументує зазначені процеси як їх передумова, та, по-друге, її стійкість, що здатна забезпечити системність таких процесів та відобразити їх вплив на результативність виконання поставлених завдань. Логіка такої позиції полягає в наступному.

Щодо першої вимоги, вона обумовлена тим, що «...фінансова система є динамічним об'єктом, роль і місце окремих секторів економіки у ній змінюється, і тому методологічні підходи, що розроблялися для управління та регулювання фінансової системи відносно стабільної форми та структури, що функціонувала протягом ХХ ст., є застарілими і неадекватними для сучасних умов. Динамічний розвиток фінансових систем ... потребує наукової оцінки та узагальнень» [6, с. 11]. Використання низки наукових підходів, а саме: сутнісного, структурного, функціонального та системного – дозволило зробити певні узагальнення, які формують базис дослідження й обґрунтування існуючих і вибору нових напрямів розвитку фінансової системи. Насамперед те, що ключовий критерій розкриття природи фінансової системи лежить в площині внутрішньої сутності фінансів та виконання ними їх суспільної ролі. Фінансова система побудована

та функціонує внаслідок реалізації певних фінансових відносин, зокрема щодо формування, розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів, як її ключової функції. Незважаючи на вагомість організаційно-управлінської сторони реалізації таких відносин, вона не повинна переважати над їх фундаментальною сутністю як визначальної умови ефективного функціонування, а лише сприяти її втіленню.

В межах обґрунтування сутності фінансів, фінансових відносин та фінансової системи особливе значення належить методології структуризації. При цьому методологічно важливим є структуризація фінансової системи крізь призму її підсистем, здатних передати й забезпечити єдність властивостей і процесів, що відбуваються. Сьогодні ця ознака структуризації реалізується недостатньо [3]. Разом з тим, саме підсистеми слід зарахувати до системо утворюючих форм організації фінансових відносин, які завдяки їх здатності організовуватися в самостійні системи, дозволяють забезпечити системне функціонування усіх процесів, що відбуваються у фінансовій системі та відобразити їх спільний вплив на її ефективність і стійкість.

З урахуванням зазначеного, фінансова система як теоретична конструкція ідентифікована нами як цілісне утворення, що охоплює сукупність відокремлених, але взаємопов'язаних фінансових відносин, які структурно та інституційно впорядковані в окремих підсистемах та в своєму взаємовпливі забезпечують виконання фінансами їх суспільної ролі, на наш погляд, слугує підґрунтям наукової обґрунтованості прийняття багатьох рішень щодо її інструментарію.

Стосовно стійкості фінансової системи, варто зазначити наступне. Стійкість зараховують до «...якоостей першого порядку будь-якої системи», що відображає «...взаємозв'язок із середовищем, внутрішню структуру та поведінку» елементів цієї системи, забезпечує власне існування системи, виконання притаманних їй функцій та досягнення запланованих цілей [7, с. 15]. Ці характеристики, в кінцевому рахунку, підкреслюють правомірність віднесення стійкості до найважливіших властивостей фінансової системи, здатних, зокрема, сприяти реалізації розвитку на власній основі.

Складнощі в забезпеченні стійкості фінансової системи лежать у площині її сформованості з пов'язаних між собою окремих елементів, в межах якої відбувається взаємодія окремих суб'єктів фінансових відносин із властивими їм різними інтересами. Тобто, проблема стійкості фінансової системи постає як стратегічна для виконання поставлених завдань, а її розв'язання повинно брати свій початок вже на теоретико-методологічному рівні, на чому наголошувалося вище.

Один із методологічно важливих висновків полягає у тому, що «...стійкість системи не виключає її змінність, не лінійність функціонування та стани нестабільності, натомість визначає здатність зберігати свої життєво важливі якості у процесі змін у зовнішньому середовищі» [8, с. 8]. Тобто, стійкість властива не лише фіксованому стану системи, але і її змінам. Тому визначення сумарного впливу стійкості фінансової системи на її ефективність потребує оцінки об'єктивно існуючих взаємозв'язків, по-перше, між фіксованим і динамічним станами фінансової системи, а, по-друге, їх співвіднесення зі змінами, які відбуваються у фінансово-цифровому просторі держави та світу, в якому ця система власне й функціонує. За такої єдності з'являється можливість адекватно пояснити та передбачити ті процеси, які детермінують в аспекті стійкості ключові характеристики фінансової системи: як стратегічного ресурсу власного розвитку та економіки загалом; її адекватну реакцію на можливі ризики для економічних агентів.

В контексті детермінування фінансової системи як стратегічного ресурсу – це зміни у сферах фінансиналізації і цифровізації, найпотужніших рушійних силах світової економіки, що призвели до модернізації фундаментальної парадигми розвитку та видозміни основних постулатів функціонування фінансових відносин. Свої корективи у вирішення питання нагромадження фінансових джерел розвитку внесло отримання глобалізацією в сучасних умовах цифрової основи. Сьогодні фінансова система переживає цифрову революцію. Згідно звіту «Ринок цифрової трансформації: глобальний прогноз до 2030 року» розмір ринку цифрової трансформації у світі має зрости з 695,5 млрд дол. США у 2023 р. до 3144,9 млрд дол. США до 2030 р. при середньорічному темпі зростання 24,1 % впродовж прогнозованого періоду [9]. Стверджується, що цифровізація – це шлях до цифрових бізнесу і трансформації та до створення нових, цифрових, потоків доходів і пропозицій [10], що безпосередньо торкається виконання завдань, які стоять перед фінансовою системою. Звідси формування стійкості фінансової системи перебуває під істотним впливом її здатності реагувати на зміни шляхом адаптації до них і структури, і властивостей цієї системи.

Не зупиняючись на переліку позитивних наслідків і ризиків фінансиналізації та цифровізації, що широко висвітлюються в наукових дослідженнях та публікаціях та інколи навіть набувають ознак стереотипності, зупинимось на деяких аспектах, які не завжди глибоко оцінюються, а тому й не знаходять належної реалізації.

Очевидно, що фінансиналізація та цифровізація сьогодні не залишають поза своїм впливом жодного об'єкта, процесу та явища, які функціонують у сформованому фінансово-цифровому просторі. В той же

час для кожного з них стан, характер та результати такого впливу безпосередньо залежать від конкретних наслідків дії зазначених чинників (позитивні чи негативні). Тобто, реальне співвідношення між такими наслідками здатне визначати результати загальних змін та враховувати мінливість (непостійність, змінність, перемінність такого простору для конкретного об'єкта, явища, процесу. Відтак, у суб'єктів економіки з'являється певна можливість прогнозувати та управляти рівнем, характером, напрямками мінливості фінансово-цифрового простору. Належна маневреність з позиції виявлення, врахування позитивних і негативних наслідків та на цій основі зміни співвідношення між ними, становить важливий спосіб досягнення поставлених цілей. Тому в контексті забезпечення стійкості фінансової системи маневреність, реагування, керованість можливо віднести до методологічного інструментарію, що структурує вибір шляхів та адекватних заходів у системі підтримки та забезпечення цієї стійкості.

Продовжуючи пошук особливостей протікання масштабних процесів фінансиналізації та цифровізації в контексті забезпечення стійкості фінансової системи, важливо звернути увагу і на наступне. В процесах цифровізації, які вказують на активний розвиток цифрової економіки та відповідно фінансово-цифрового простору, основний наголос зроблено на вирішальній ролі технічної та технологічної її складових. Разом з тим, існують й інші бачення щодо її складу. Так, основою цифрової економіки вважають «... гіперзв'язок, тобто зростаюча взаємопов'язаність людей, організацій і машин, що формується завдяки Інтернету в цілому, мобільним технологіям та Інтернету речей» [11], при цьому технологію трактують як «... розробка й суспільне використання інформації» [12], що свідчить про перетворення останньої на важливий економічний ресурс. Доступність і точність інформації відіграють ключову роль для ефективного розподілу ресурсів, залучення інвестицій. До прикладу, як свідчить практика, поява негативної інформації щодо біржових курсів на одному із великих фондових ринків здатна привести і призводить до виникнення суттєвих змін на ринках капіталу загалом. Принциповим є й те, що випуск, обіг та погашення будь-якого фінансового інструменту пов'язані не лише з обігом капіталу, але й з продукуванням фінансової інформації загалом, зокрема в цифровій формі. Очікується, що з 2016 р. до 2025 р., так звана «глобальна сфера даних», зросте майже в 10 разів – з 16,1 трлн до 163 трлн гігабайт [13].

Однією з видимих сторін вагомості інформації є наслідки її асиметричності. Не випадково у 2001 р. Дж. Стігліц, Дж. Ейкерлоф і М. Спенс розділили Нобелівську премію з економіки за дослідження асиметричного розподілу інформації на ринках капіталу. Зокрема, Дж. Ейкерлофа в межах розробленої власної концепції асиметричного розподілу інформації довів, що асиметричність інформації здатна призвести до ринкової неспроможності [14].

Контекст виникнення під впливом інформаційних потоків нового стану економічної динаміки призводить до наступного, важливого в межах предмета дослідження, висновку. Його зміст полягає в тому, що фінансово-цифровий простір перебуває під впливом як технічно-технологічної, так і інформаційної складових цифровізації. Вони, будучи тісно пов'язаними між собою, однак володіють власними динамікою, перевагами і ризиками. Тобто, структурний аспект цифровізації здатен суттєво трансформувати її впливи. Це може торкатися змін загального стану та рівня мінливості фінансово-цифрового простору залежно від переважання тієї чи іншої складової цифровізації в межах конкретних потреб і можливостей окремого суб'єкта економіки. Внаслідок потреб, самоорганізації, режиму збалансованості, здатності пристосовуватися до нових обставин даний суб'єкт здатен керувати останніми, забезпечуючи власну стійкість в межах існуючого фінансово-цифрового простору свого функціонування. Це актуально і з огляду на конкретні підсистеми фінансової системи. Кожна з них володіє власними особливостями в процесах цифровізації, зокрема й стосовно співвідношення технічно-технологічної та інформаційної складових, їх переваг і ризиків, а тому володіє можливостями зміни такого співвідношення.

Відтак, реалізація потенціалу забезпечення стійкості окремих підсистем, а значить стійкості фінансової системи в цілому, суттєво залежить від вчасного реагування на сукупність усіх факторів (незалежно від природи виникнення) та відповідних управлінських дій щодо зменшення негативного впливу на досягнення обраного цілеспрямування. Під впливом таких властивостей повинні формуватися нові чи коригуватися існуючі завдання стосовно усіх явищ і процесів, які функціонують або з'являються у такому просторі. Сьогодні означені залежності не знайшли відповідного втілення в механізмах забезпечення стійкості фінансової системи, що актуалізує їх пошук.

Висновки. Забезпечення стійкості фінансової системи нерозривно пов'язані зі змінами у фінансово-цифровому просторі, викликані поєднанням процесів глобалізації і цифровізації. Реалізація їх потенціалу шляхом переосмислення та відповідного реагування на низку викликів для суб'єктів фінансових відносин постає об'єктивною необхідністю. Насамперед, це стосується пошуку балансу між перевагами та ризиками означених процесів для окремих економічних суб'єктів на всіх рівнях фінансової системи та її підсистем. Не меншої уваги заслуговує максимальне та постійне втілення економічними суб'єктами

структурних особливостей протікання новітніх процесів на основі їх вагомості для забезпечення функціональних потреб.

Фокусування на означених трендах сучасних трансформаційних процесів передбачає регулярний моніторинг їх внутрішнього потенціалу та гнучке реагування суб'єктів економіки на його результати відповідною адаптацією окремих механізмів та управлінських дій, що здатне забезпечити розвиток стійких відносин і збереження стійкості фінансової системи.

Література:

1. Трансформація моделі економіки України (ідеологія, протиріччя, перспективи). Інститут економічного прогнозування; за редакцією академіка НАН України В.М. Гейця. – К.: Логос, 1999. – 500 с.

Institut ekonomichnoho prohnovuvannya; za redaktsiyeyu akademika NAN Ukrayini V.M. Heytsya (1999). Transformatsiya modeli ekonomiki Ukrayini (ideolohiya, protirichchya, perspektivi). [Transformation of the Ukrainian economy model (ideology, contradictions, perspectives)]. K.: Lohos. 500 s. [in Ukrainian].

2. Економічна доктрина. Визначення та поняття. URL: <https://uk.economypedia.com/11039327-economic-doctrine>.

Ekonomichna doktrina. Vznachennya ta ponyattya. [Economic doctrine. Definitions and concepts] URL: <https://uk.economypedia.com/11039327-economic-doctrine>. [in Ukrainian].

3. Бірюк Д.О., Онишко С.В. Просторові характеристики та зв'язки в системі реалізації потенціалу фінансів у суспільному розвитку. Електронне видання Державний податковий університет, 2023 <https://dpu.edu.ua/potochnyi-nomer-zbirnyka-2022?view=article&id=3938&catid=2>

Biryuk D.O., Onishko S.V. (2023). Prostorovi kharakteristiki ta zv'yazki v sistemі realizatsiyi potentsialu finansiv u suspil'nomu rozvitku. [Spatial characteristics and connections in the system of realizing the potential of finance in social development]. *Elektronne vidannya Derzhavnyi podatkoviy universitet*. – *Electronic edition of the State Tax University*. <https://dpu.edu.ua/potochnyi-nomer-zbirnyka-2022?view=article&id=3938&catid=2> [in Ukrainian].

4. Єрмошенко М.М. Фінансова безпека держави: національні інтереси, реальні загрози, стратегія забезпечення. Київський національний торговельно-економічний ун-т. – К., ВЦ КНТЕУ, 2001. – 310 с.

Yermoshenko M.M. (2001) Finansova bezpeka derzhavi: natsional'ni interesi, real'ni zahrozi, stratchiya zabezpechennya. [Financial security of the state: national interests, real threats, security strategy]. Kiyiv's'kiy natsional'niy torhovel'no-ekonomichniy un-t. K., VTS KNTEU. 310 s. [in Ukrainian].

5. Europe and Central Asia Economic Update, Fall 2023: Sluggish Growth, Rising Risks. URL [tps://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/8ae7bcc5-2cac-48bd-b263-e211418e2972](https://openknowledge.worldbank.org/entities/publication/8ae7bcc5-2cac-48bd-b263-e211418e2972)

6. Зимовець В.В. Державна фінансова політика економічного розвитку. НАН України; Ін-екон. та прогноз. К.: 2010. 256 с.

Zimovets' V.V. (2010) Derzhavna finansova politika ekonomichnoho rozvitku. [State financial policy of economic development]. NAN Ukrayini; In-ekon. ta prohnov. K. 256s. [in Ukrainian].

7. Маргасова В.Г. Система забезпечення стійкості національної економіки та її безпеки: теорія, методологія, практика управління: Монографія. Чернігів: Десна Поліграф, 2014. – 416 с.

Marhasova V.H. (2014) Sistema zabezpechennya stiykosti natsional'noyi ekonomiki ta yiyi bezpeki: teoriya, metodolohiya, praktika upravlinnya. [The system of ensuring the stability of the national economy and its security: theory, methodology, management practice]. Monohrafiya. Chernihiv: Desna Polihraf., 416 s. [in Ukrainian].

8. Бойко А. Концептуалізація стійкості національної економіки / А. Бойко. Вісник КНТУ. 2014. № 1. С. 5-19.

Boyko A. (2014) Kontseptualizatsiya stiykosti natsional'noyi ekonomiki / A. Boyko. Visnik KNTU. Vol 1. C. 5-19. [in Ukrainian].

9. Digital Transformation Market. URL : https://www.marketsandmarkets.com/Market-Reports/digital-transformation-market-43010479.html?gclid=CjwKCAjwnOipBhBQEiwACyGLuk48ne2mMoKoUPevlxUVj4Eu3Y9AmrV2XgMUUblcSVXhUBPZYT4eFBoCnFMQAvD_BwE

10. i-SCOOP: website. URL: <https://www.i-scoop.eu/digitization-digitalization-digital-transformation-disruption/>

11. Deloitte. What is Digital Economy? 2019. URL: <https://www2.deloitte.com/mt/en/pages/technology/articles/mt-what-is-digitaleconomy.html> (дата звернення: 10.09.2023 р.).

12. Huddle F. The Secrets of Export Progress. N. Y., 1991. P. 132

13. Zhang T. Digitization of Money and Finance: Challenges and Opportunities. IMF. URL: <https://www.imf.org/en/News/Articles/2018/05/08/sp050818-digitization-of-money-and-finance-challenges-and-opportunities>

14. George A. Akerlof (Aug., 1970) The Market for «Lemons»: Quality Uncertainty and the Market Mechanism. The Quarterly Journal of Economics. Vol. 84, № 3, pp. 488–500 (13 pages). Published By: Oxford University Press.